

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

² αχρι ησ ημερασ εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη

³ οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου

⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου

⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας

⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ

⁷ ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωναι χρονουσ η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματος εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ

⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

¹⁰ και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη

¹¹ οι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντεσ εις τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο

αναληφθεις αφ υμων εισ τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εισ τον ουρανον

12 τοτε υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

13 και οτε εισηλθον ανεβησαν εισ το υπερων ου ησαν καταμενοντεσ ο τε πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβοσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου

14 ουτοι παντεσ ησαν προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοισ αδελφοισ αυτου

15 και εν ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι

16 ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματοσ δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοισ συλλαβουσιν τον ιησουν

17 οτι κατηριθμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ

18 ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου

19 και γνωστον εγενετο πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ

20 γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ

21 δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ

ιησους

²² αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων

²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και μαθθιαν

²⁴ και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα

²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολησ εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον

²⁶ και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο

² και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι

³ και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων

⁴ και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι

⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον

⁶ γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων

⁷ εξίσταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προσ αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι

⁸ και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν

⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν

¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι

¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου

¹² εξίσταντο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προσ αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι

¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν

¹⁴ σταθεις δε πετροσ συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου

¹⁵ ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας

¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ

¹⁷ και εσται εν ταις εσχαις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται

¹⁸ και γε επι τουσ δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν

19 και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου

20 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη

21 και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμασ δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οισ εποησεν δι αυτου ο θεοσ εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε

23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντεσ δια χειρων ανομων προσπηξαντεσ ανειλετε

24 ον ο θεοσ ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου

25 δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω

26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι

27 οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

28 εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου

29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προσ υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ

30 προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου

31 προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου

οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν

³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες

³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε

³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τουσ ουρανοουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε

³⁷ ακουσαντεσ δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προσ τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρεσ αδελφοι

³⁸ πετροσ δε εφη προσ αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος

³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εισ μακραν οσουσ αν προσκαλεσηται κυριοσ ο θεοσ ημων

⁴⁰ ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ

⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι

⁴² ησαν δε προσκαρτερουντεσ τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ

⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο

⁴⁴ παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα

⁴⁵ και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν

⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβάνον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ

⁴⁷ αιουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετροσ και ιωαννης ανεβαινον εισ το ιερον επι την ωραν της προσευχησ την ενατην

² και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εισ το ιερον

³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντασ εισιεναι εισ το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην

⁴ ατενισασ δε πετροσ εισ αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλειψον εισ ημασ

⁵ ο δε επειχεν αυτοισ προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν

⁶ ειπεν δε πετροσ αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει

⁷ και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα

⁸ και εξαλλομενοσ εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοισ εισ το ιερον περιπατων και αλλομενοσ και αιων τον θεον

9 και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουντα και αινουντα τον θεον

10 επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προσ την ελεημοσυνην καθημενοσ επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω

11 κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προσ αυτοσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι

12 ιδων δε πετροσ απεκρινατο προσ τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιοηκοσιν του περιπατειν αυτον

13 ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινου απολυειν

14 υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν

15 τον δε αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεισ μαρτυρεσ εσμεν

16 και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων

17 και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντεσ υμων

18 ο δε θεοσ α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ

19 μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εισ το εξαλειφθηναι υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου

20 και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον

ιησουν

²¹ ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεοσ δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ

²² μωσησ μεν γαρ προσ τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προσ υμασ

²³ εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου

²⁴ και παντεσ δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξησ οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τασ ημερασ ταυτασ

²⁵ υμεισ εστε υιοι των προφητων και τησ διαθηκησ ησ διεθετο ο θεοσ προσ τουσ πατερασ ημων λεγων προσ αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι τησ γησ

²⁶ υμιν πρωτον ο θεοσ αναστησασ τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμασ εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

¹ λαλουντων δε αυτων προσ τον λαον επεστησαν αυτοισ οι ιερεισ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι σαδδουκαιοι

² διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτοουσ τον λαον και καταγγελειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων

³ και επεβαλον αυτοισ τασ χειρασ και εθεντο εισ τηρησιν εισ την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη

⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμοσ των ανδρων ωσει χιλιαδεσ πεντε

⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τουσ αρχοντασ και πρεσβυτερουσ και γραμματεισ εισ ιερουσαλημ

⁶ και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου

⁷ και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

⁸ τοτε πετροσ πλησθεισ πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ

⁹ ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται

¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ

¹¹ ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενοσ εις κεφαλην γωνιασ

¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ημασ

¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν

¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοισ εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν

¹⁵ κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλουσ

¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι

¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοισ μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων

¹⁸ και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοισ το

καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου

19 ο δε πετροσ και ιωαννησ αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε

20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν

21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι

22 ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεωσ

23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον

24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεοσ ο ποιησασ τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

25 ο δια στοματος δαυιδ παιδοσ σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα

26 παρεστησαν οι βασιλεις της γησ και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου

27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισασ ηρωδησ τε και ποντιοσ πιλατοσ συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ

28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι

29 και τα νυν κυριε επιδε επι τασ απειλασ αυτων και δοσ τοις δουλοις σου μετα παρρησιασ πασησ λαλειν τον λογον σου

30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδοσ σου ιησου

³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας

³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εισ τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα

³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντας αυτους

³⁴ ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφεροντας τιμας των πιπρασκομενων

³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν

³⁶ ιωση δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριος τω γενει

³⁷ υπαρχοντοσ αυτω αγρου πωλησασ ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τις ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα

² και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν

³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου

⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ ειψεσω ανθρωποισ αλλα τω θεω

⁵ ακουων δε ο ανανιασ τους λογους τουτους πεσων εξειψυξεν και εγενετο φοβος μεγασ επι παντας τους ακουοντας ταυτα

⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν

⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν

⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου

⁹ ο δε πετροσ ειπεν προσ αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε

¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και εξειψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προσ τον ανδρα αυτης

¹¹ και εγενετο φοβος μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα

¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος

¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαοσ

¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων

¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τους ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων

¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντες ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντες

¹⁷ αναστας δε ο αρχιερευσ και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου

¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τους αποστολουσ

και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια

¹⁹ αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν

²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης

²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους

²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

²³ λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

²⁴ ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο

²⁵ παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν

²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς

²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

²⁹ αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις

30 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

31 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

33 οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους

34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι

35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδασ λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν

37 μετα τουτον ανεστη ιουδασ ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται

39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους

41 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι

⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταισ ημεραισ ταυταισ πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προσ τους εβραιουσ οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων

² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημασ καταλειψαντασ τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαισ

³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρασ εξ υμων μαρτυρουμενουσ επτα πληρεισ πνευματοσ αγιου και σοφιασ ουσ καταστησωμεν επι τησ χρειασ ταυτησ

⁴ ημεισ δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν

⁵ και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντοσ του πληθουσ και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεωσ και πνευματοσ αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια

⁶ ουσ εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοισ τασ χειρασ

⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμοσ των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυσ τε οχλοσ των ιερων υπηκουον τη πιστει

⁸ στεφανοσ δε πληρησ πιστεωσ και δυναμεωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω

⁹ ανεστησαν δε τινεσ των εκ τησ συναγωγησ τησ λεγομενησ λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιασ και ασιασ συζητουντεσ τω στεφανω

¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει

¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρασ λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον

¹² συνεκινήσαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερουσ και τους γραμματεισ και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον

¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου πανεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου

¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησουσ ο ναζωραιουσ ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσησ

¹⁵ και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευσ ει αρα ταυτα ουτωσ εχει

² ο δε εφη ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε ο θεουσ της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν

³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γησ σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω

⁴ τοτε εξελθων εκ γησ χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεισ νυν κατοικειτε

⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου

⁶ ελαλησεν δε ουτωσ ο θεουσ οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια

7 και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω

8 και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτωσ εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τουσ δωδεκα πατριαρχασ

9 και οι πατριαρχαι ζηλωσαντεσ τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεοσ μετ αυτου

10 και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαρω βασιλευσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου

11 ηλθεν δε λιμοσ εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψισ μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερεσ ημων

12 ακουσασ δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τουσ πατερασ ημων πρωτον

13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοισ αδελφοισ αυτου και φανερον εγενετο τω φαρω το γενοσ του ιωσηφ

14 αποστειλασ δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε

15 κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτοσ και οι πατερεσ ημων

16 και μετετεθησαν εισ συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχεμ

17 καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονοσ τησ επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεοσ τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω

18 αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ

19 ουτος κατασοφισαμενος το γενοσ ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι

20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην ασειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ

21 εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον

22 και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοισ και εργοισ

23 ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τουσ αδελφουσ αυτου τουσ υιουσ ισραηλ

24 και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον

25 ενομιζεν δε συνιεναι τουσ αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοισ σωτηριαν οι δε ου συνηκαν

26 τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και συνηλασεν αυτουσ εισ ειρηνην ειπων ανδρεσ αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ

27 ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ

28 μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον

29 εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο

30 και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελοσ κυριου εν φλογι πυροσ βατου

31 ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον

32 εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ εντρομοσ δε γενομενοσ

μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι

³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκασ γη αγια εστιν

³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστελω σε εις αιγυπτον

³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω

³⁶ ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα

³⁷ ουτος εστιν ο μωσησ ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε

³⁸ ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν

³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον

⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσησ ουτος οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω

⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοισ των χειρων αυτων

⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ

⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το

αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ουσ
εποιησατε προσκυνειν αυτοισ και μετοικιω υμασ επεκεινα
βαβυλωνοσ

44 η σκηνη του μαρτυριου ην τοισ πατρασιν ημων εν τη
ερημω καθωσ διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην
κατα τον τυπον ον εωρακει

45 ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερεσ ημων μετα
ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεοσ απο
προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ

46 οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν
σκηνωμα τω θεω ιακωβ

47 σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον

48 αλλ ουχ ο υψιστοσ εν χειροποιητοισ ναοισ κατοικει
καθωσ ο προφητησ λεγει

49 ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων
μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριοσ η τισ
τοποσ της καταπαυσεωσ μου

50 ουχι η χειρ μου εποησεν ταυτα παντα

51 σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοισ
ωσιν υμεισ αι τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι
πατερεσ υμων και υμεισ

52 τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερεσ υμων
και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντασ περι της
ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ
γεγενησθε

53 οιτινεσ ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και
ουκ εφυλαξατε

54 ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων
και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον

55 υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εισ
τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ
δεξιων του θεου

56 και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ ανεωγμενοουσ

και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου
57 κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων
και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον
58 και εκβαλοντες εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι
μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους ποδασ νεανιου
καλουμενου σαυλου
59 και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και
λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου
60 θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη
στησησ αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων
εκοιμηθη

8

1 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο
δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγασ επι την εκκλησιαν
την εν ιεροσολυμοισ παντες δε διεσπαρησαν κατα τασ
χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων
2 συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και
εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω
3 σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους
οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναικασ
παρεδιδου εισ φυλακην
4 οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον
λογον
5 φιλιππος δε κατελθων εισ πολιν της σαμαρειασ
εκηρυσσεν αυτοισ τον χριστον
6 προσειχον τε οι οχλοι τοισ λεγομενοισ υπο του
φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν
τα σημεια α εποιει
7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα
βωωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι
και χωλοι εθεραπευθησαν
8 και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη

9 ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγεων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν

10 ω προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη

11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους

12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες

13 ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο

14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προσ αυτους τον πετρον και ιωαννην

15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον

16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου

17 τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον

18 θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα

19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον

20 πετρος δε ειπεν προσ αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι

21 ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου

22 μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και

δειθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου

²³ εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα

²⁴ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δειθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επι εμε ων ειρηκατε

²⁵ οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο

²⁶ αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος

²⁷ και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστησ κανδακησ της βασιλισσησ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ

²⁸ ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματοσ αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν

²⁹ ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω

³⁰ προσδραμων δε ο φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεισ αναγινωσκεισ

³¹ ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω

³² η δε περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνος εναντιον του κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου

³³ εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γησ η ζωη αυτου

³⁴ αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος

³⁵ ανοιξασ δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν

³⁶ ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι

³⁷ ³⁸ και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον

³⁹ οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων

⁴⁰ φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εωσ του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

¹ ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει

² ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ

³ εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου

⁴ και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις

⁵ ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις

⁶ αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν

7 οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες

8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον

9 και ην ημερασ τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν

10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε

11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται

12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη

13 απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ

14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου

15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ

16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν

17 απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου

18 και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη

19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερασ τινασ

20 και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ του θεου

21 εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο πορθησασ εν ιερουσαλημ τουσ επικαλουμενουσ το ονομα τουτο και ωδε εισ τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενουσ αυτουσ αγαγη επι τουσ αρχιερεισ

22 σαυλοσ δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τουσ ιουδαιουσ τουσ κατοικουντασ εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτοσ εστιν ο χριστοσ

23 ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον

24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τασ πυλασ ημερασ τε και νυκτοσ οπωσ αυτον ανελωσιν

25 λαβοντεσ δε αυτον οι μαθηται νυκτοσ καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντεσ εν σπυριδι

26 παραγενομενοσ δε ο σαυλοσ εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοισ μαθηταισ και παντεσ εφοβουντο αυτον μη πιστευοντεσ οτι εστιν μαθητησ

27 βαρναβασ δε επιλαβομενοσ αυτον ηγαγεν προσ τουσ αποστολουσ και διηγησατο αυτοισ πωσ εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πωσ εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου

28 και ην μετ αυτων εισπορευομενοσ εισ ιερουσαλημ και παρρησιαζομενοσ εν τω ονοματι του κυριου ιησου

29 ελαλει τε και συνεζητει προσ τουσ ελληνιστασ οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν

30 επιγνοντεσ δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εισ καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εισ ταρσον

31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ τησ ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει

του αγιου πνευματος επληθυνοντο

32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προσ τους αγιουσ τους κατοικουντας λυδδαν

33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος

34 και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη

35 και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον

36 εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποiei

37 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω

38 εγγυσ δε ουσησ λυδδησ τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν προσ αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εωσ αυτων

39 αναστας δε πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εισ το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα εποiei μετ αυτων ουσα η δορκασ

40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετροσ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προσ το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτησ και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

41 δουσ δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τους αγιουσ και τασ χηρασ παρεστησεν αυτην ζωσαν

42 γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοπησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον

43 εγενετο δε ημερασ ικανασ μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βурсει

10

¹ ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχησ εκ σπειρησ της καλουμενησ ιταλικησ

² ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνασ πολλασ τω λαω και δεομενοσ του θεου δια παντοσ

³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε

⁴ ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενοσ ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εισ μνημοσυνον ενωπιον του θεου

⁵ και νυν πεμψον εισ ιοπην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

⁶ ουτοσ ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν

⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελοσ ο λαλων τω κορνηλιω φωνησασ δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω

⁸ και εξηγησαμενοσ αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοουσ εισ την ιοπην

⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην

¹⁰ εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασισ

¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαιοσ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ

¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

13 και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

14 ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον

15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

16 τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευοσ εισ τον ουρανον

17 ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνοσ επεστησαν επι τον πυλωνα

18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενοσ πετροσ ενθαδε ξενιζεται

19 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματοσ ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε

20 αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοισ μηδεν διακρινομενοσ διοτι εγω απεσταλκα αυτουσ

21 καταβασ δε πετροσ προς τουσ ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε

22 οι δε ειπον κορνηλιοσ εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον θεον μαρτυρουμενοσ τε υπο ολου του εθνοου των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εισ τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

23 εισκαλεσαμενοσ ουν αυτουσ εξενισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοισ και τινεσ των αδελφων των απο ιοπηησ συνηλθον αυτω

24 και τη επαυριον εισηλθον εισ την καισαρειαν ο δε κορνηλιοσ ην προσδοκων αυτουσ συγκαλεσαμενοσ τουσ συγγενειοσ αυτου και τουσ αναγκαιοσ φιλουσ

25 ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιοσ πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν

26 ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι

27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ

28 εφη τε προσ αυτουσ υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

29 διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με

30 και ο κορνηλιοσ εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

32 πεμψον ουν εισ ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι

33 εξ αυτησ ουν επεμψα προσ σε συ τε καλωσ εποιησασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου

34 ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ

35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν

36 τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ

37 υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ

³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενοουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου

³⁹ και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου

⁴⁰ τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημενοισ υπο του θεου ημιν οιτινεσ συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων

⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενοσ υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων

⁴³ τουτω παντεσ οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματοσ αυτου παντα τον πιστευοντα εισ αυτον

⁴⁴ ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντασ τουσ ακουοντασ τον λογον

⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματοσ εκκεχυται

⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυννοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ

⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινεσ το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ

⁴⁸ προσεταξεν τε αυτοουσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα

την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου

² και οτε ανεβη πετροσ εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προσ αυτον οι εκ περιτομησ

³ λεγοντες οτι προσ ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ

⁴ αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξης λεγων

⁵ εγω ημην εν πολει ιοπη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαιοσ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου

⁶ εισ ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα τησ γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

⁷ ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε

⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εισ το στομα μου

⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εισ τον ουρανον

¹¹ και ιδου εξ αυτησ τρεισ ανδρεσ επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ με

¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εισ τον οικον του ανδροσ

¹³ απηγγειλεν τε ημιν πωσ ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εισ ιοπηνην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προσ σε εν οισ σωθηση συ και πασ ο οικοσ σου

¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτοουσ ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη

16 εμνησθην δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω

17 ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον

18 ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην

19 οι μεν ουν διασπαρευντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω δηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιις

20 ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προσ τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν

21 και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον

22 ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας

23 ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω

24 οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω

25 εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον

26 και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους

27 εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο

ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν

²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος

²⁹ των δε μαθητων καθως ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις

³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ

² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα

³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων

⁴ ον και πιασασ εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω

⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου

⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακην

⁷ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων

8 ΕΙΠΕΝ ΤΕ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΕΡΙΖΩΣΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΑΙ ΤΑ ΣΑΝΔΑΛΙΑ ΣΟΥ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΔΕ ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΒΑΛΟΥ ΤΟ ΙΜΑΤΙΟΝ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΟΙ

9 ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΩΝ ΗΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΔΕΙ ΟΤΙ ΑΛΗΘΕΣ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΕΔΟΚΕΙ ΔΕ ΟΡΑΜΑ ΒΛΕΠΕΙΝ

10 ΔΙΕΛΘΟΝΤΕΣ ΔΕ ΠΡΩΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΗΛΘΟΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΥΛΗΝ ΤΗΝ ΣΙΔΗΡΑΝ ΤΗΝ ΦΕΡΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΗΤΙΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΗΝΟΙΧΘΗ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΟΝΤΕΣ ΠΡΟΗΛΘΟΝ ΡΥΜΗΝ ΜΙΑΝ ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΑΠΕΣΤΗ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠ ΑΥΤΟΥ

11 ΚΑΙ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΕΑΥΤΩ ΕΙΠΕΝ ΝΥΝ ΟΙΔΑ ΑΛΗΘΩΣ ΟΤΙ ΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΕΙΛΕΤΟ ΜΕ ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΗΡΩΔΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

12 ΣΥΝΙΔΩΝ ΤΕ ΗΛΘΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΟΥ ΗΣΑΝ ΙΚΑΝΟΙ ΣΥΝΗΘΡΟΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ

13 ΚΡΟΥΣΑΝΤΟΣ ΔΕ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΤΟΥ ΠΥΛΩΝΟΣ ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΠΑΙΔΙΣΚΗ ΥΠΑΚΟΥΣΑΙ ΟΝΟΜΑΤΙ ΡΟΔΗ

14 ΚΑΙ ΕΠΙΓΝΟΥΣΑ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΟΥΚ ΗΝΟΙΞΕΝ ΤΟΝ ΠΥΛΩΝΑ ΕΙΣΔΡΑΜΟΥΣΑ ΔΕ ΑΠΗΓΓΕΙΛΕΝ ΕΣΤΑΝΑΙ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΥΛΩΝΟΣ

15 ΟΙ ΔΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΕΙΠΟΝ ΜΑΙΝΗ Η ΔΕ ΔΙΣΧΥΡΙΖΕΤΟ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙΝ ΟΙ ΔΕ ΕΛΕΓΟΝ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΣΤΙΝ

16 Ο ΔΕ ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΕΜΕΝΕΝ ΚΡΟΥΩΝ ΑΝΟΙΞΑΝΤΕΣ ΔΕ ΕΙΔΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΣΤΗΣΑΝ

17 ΚΑΤΑΣΕΙΣΑΣ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΣΙΓΑΝ ΔΙΗΓΗΣΑΤΟ ΑΥΤΟΙΣ ΠΩΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΞΗΓΑΓΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΠΕΝ ΔΕ ΑΠΑΓΓΕΙΛΑΤΕ ΙΑΚΩΒΩ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΩΝ ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΕΙΣ ΕΤΕΡΟΝ ΤΟΠΟΝ

18 ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΔΕ ΗΜΕΡΑΣ ΗΝ ΤΑΡΑΧΟΣ ΟΥΚ ΟΛΙΓΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙΣ ΤΙ ΑΡΑ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ

19 ΗΡΩΔΗΣ ΔΕ ΕΠΙΖΗΤΗΣΑΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΜΗ ΕΥΡΩΝ

ανακρινας τουσ φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν

20 ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντεσ βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικησ

21 τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθητα βασιλικην και καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προς αυτοουσ

22 ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου

23 παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ εξεψυξεν

24 ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο

25 βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντεσ την διακονιαν συμπαραλαβοντεσ και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

1 ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμειων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ

2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτοουσ

3 τοτε νηστευσαντεσ και προσευξαμενοι και επιθεντεσ τασ χειρασ αυτοιοισ απελυσαν

4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο του πνευματοσ του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον

⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαίς των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην

⁶ διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους

⁷ ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου

⁸ ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ

⁹ σαυλος δε ο και παυλος πλησθεισ πνευματος αγιου και ατενισασ εις αυτον

¹⁰ ειπεν ω πληρησ παντος δολου και πασης ραδιουργιασ υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνησ ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειασ

¹¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους

¹² τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονοσ επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου

¹³ αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιασ ιωαννησ δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα

¹⁴ αυτοι δε διελθοντες απο της περγησ παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιασ και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν

¹⁵ μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογοσ εν υμιν παρακλησεωσ προς τον λαον λεγετε

¹⁶ αναστας δε παυλος και κατασεισασ τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε

17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης

18 και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω

19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων

20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου

21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

22 και μεταστησασ αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εισ βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησασ ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου

23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν

24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ

25 ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι

26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη

27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον

29 ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα

καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον

³⁰ ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

³¹ ος ωφθη επι ημερας πλειουσ τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προσ τον λαον

³² και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προσ τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν

³³ ωσ και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

³⁴ οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα

³⁵ διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

³⁶ δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προσ τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

³⁷ ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

³⁸ γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται

³⁹ και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μουσεωσ δικαιωθηται εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιουται

⁴⁰ βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις

⁴¹ ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν

⁴² εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα

43 λυθεισος δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου

44 τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου

45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες

46 παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη

47 ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης

48 ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωνη αιωνιον

49 διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολησ της χωρας

50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων

51 οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον

52 οι δε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

14

1 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος

² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων

³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων

⁴ εσχισθη δε το πληθος της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις

⁵ ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους

⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον

⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι

⁸ και τισ ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει

⁹ ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντοσ οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι

¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδας σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει

¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προς ημασ

¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου

¹³ ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρουσ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν

¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες

¹⁵ και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον

ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

16 ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων

17 και τοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετους διδουσ και καιρους καρποφορουσ εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας ημων

18 και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις

19 επηλθον δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομισαντες αυτον τεθναναι

20 κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην

21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν

22 επιστηριζοντες τας ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου

23 χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτουσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν

24 και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν

25 και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν

26 κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν

27 παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ

28 διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15

1 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι

2 γενομενης ουν στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου

3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις

4 παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων

5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως

6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου

7 πολλης δε συζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι

8 και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθως και ημιν

9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων

10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι

11 αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

12 εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων

13 μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου

14 συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου

15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται

16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην

17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα

18 γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου

19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον

20 αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος

21 μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος

22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοισ και τοις πρεσβυτεροισ συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ ανδρασ εξ αυτων πεμφαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρασ ηγουμενουσ

εν τοις αδελφοις

23 γραψαντες δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν

24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμασ λογοις ανασκευαζοντες τασ ψυχασ υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα

25 εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον εκλεξαμενουσ ανδρασ πεμψαι προσ υμασ συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω

26 ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου

27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτοουσ δια λογου απαγγελλοντασ τα αυτα

28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των επαναγκεσ τουτων

29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων διατηρουντες εαυτουσ ευ πραξετε ερρωσθε

30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εισ αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθοσ επεδωκαν την επιστολην

31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει

32 ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν

33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προσ τουσ αποστολουσ

34 35 παυλοσ δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου

36 μετα δε τινασ ημερασ ειπεν παυλοσ προσ βαρναβαν

επιστρεψαντες δε επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν

³⁷ βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον

³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον

³⁹ εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον

⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων

⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16

¹ κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος

² ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων

³ τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδειςαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν

⁴ ωσ δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ

⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν

⁶ διελθόντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια

⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα

⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα

⁹ και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν

¹⁰ ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους

¹¹ αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν

¹² εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας

¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν

¹⁴ και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου

¹⁵ ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας

¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη

¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν

λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υφιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας

18 τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλος και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτησ και εξηλθεν αυτη τη ωρα

19 ιδοντες δε οι κυριοι αυτησ οτι εξηλθεν η ελπισ της εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εισ την αγοραν επι τουσ αρχοντασ

20 και προσαγαγοντες αυτουσ τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες

21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοισ ουσιν

22 και συνεπεστη ο οχλοσ κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν

23 πολλασ τε επιθεντες αυτοισ πληγασ εβαλον εισ φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτουσ

24 οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτουσ εισ την εσωτεραν φυλακην και τουσ ποδασ αυτων ησφαλισατο εισ το ξυλον

25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλοσ και σιλασ προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμιοι

26 αφνω δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ανεωχθησαν τε παραχηρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη

27 εξυπνοσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφυγεναι τουσ δεσμιουσ

28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε

29 αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα

30 και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω

31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου

32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου

33 και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχρημα

34 αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω

35 ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους

36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη

37 ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιοσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

38 ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν

39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ

40 εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδουσάντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων

² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων

³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν

⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι

⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθоруβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον

⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν

⁷ ους υποδεδεκται ιαπων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν

⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα

⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους

¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βερροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησσαν των ιουδαιων

¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως

¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των

ελληνιδων γυναικων των ευσημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι

¹³ ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θεου ηλθον κακει σαλευοντεσ τουσ οχλουσ

¹⁴ ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει

¹⁵ οι δε καθιστωντεσ τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντεσ εντολην προσ τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προσ αυτον εξηεσαν

¹⁶ εν δε ταισ αθηναισ εκδεχομενου αυτοουσ του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν

¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ σεβομενοισ και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προσ τουσ παρατυγχανοντασ

¹⁸ τινεσ δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινεσ ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογοσ ουτοσ λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντεσ δυναμεθα γνωναι τισ η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη

²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεισ εισ τασ ακοασ ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι

²¹ αθηναιοι δε παντεσ και οι επιδημουντεσ ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον

²² σταθεισ δε ο παυλοσ εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρεσ αθηναιοι κατα παντα ωσ δεισιδαιμονεστερουσ υμασ θεωρω

23 διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν

24 ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει

25 ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα

26 εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθειςιας της κατοικιας αυτων

27 ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα

28 εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν

29 γενοσ ουν υπαρχοντεσ του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον

30 τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν

31 διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων

32 ακουσαντεσ δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου

33 και ουτωσ ο παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων

34 τινεσ δε ανδρεσ κολληθεντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιοσ ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ και ετεροι συν αυτοισ

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον

² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιουσ εκ της ρωμησ προσηλθεν αυτοισ

³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνας

⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ ιουδαιοισ τον χριστον ιησουν

⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προς αυτοουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι

⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινουσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ επιστευον και εβαπτιζοντο

⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησησ

¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη

¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου

¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατευοντοσ της αχαιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και

ηγαγον αυτον επι το βημα

13 λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον

14 μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων

15 ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι

16 και απηλασεν αυτους απο του βηματος

17 επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν

18 ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχρεαις ειχεν γαρ ευχην

19 κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις

20 ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν

21 αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προσ υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου

22 και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν

23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας

24 ιουδαιος δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω

γενει ανηρ λογιοσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατοσ ων εν ταισ γραφαισ

²⁵ ουτοσ ην κατηχημενοσ την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβωσ τα περι του κυριου επισταμενοσ μονον το βαπτισμα ιωαννου

²⁶ ουτοσ τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντεσ δε αυτου ακυλασ και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον

²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοισ μαθηταισ αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενοσ συνεβαλετο πολυ τοισ πεπιστευκοσιν δια της χαριτοσ

²⁸ ευτονωσ γαρ τοισ ιουδαιοισ διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητασ

² ειπεν προσ αυτουσ ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντεσ οι δε ειπον προσ αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν

³ ειπεν τε προσ αυτουσ εισ τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εισ το ιωαννου βαπτισμα

⁴ ειπεν δε παυλοσ ιωαννησ μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιασ τω λαω λεγων εισ τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εισ τον χριστον ιησουν

⁵ ακουσαντεσ δε εβαπτισθησαν εισ το ονομα του κυριου ιησου

⁶ και επιθεντοσ αυτοισ του παυλου τασ χειρασ ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ελαλουν τε γλωσσαισ και προεφητεουν

⁷ ησαν δε οι παντεσ ανδρεσ ωσει δεκαδυο

⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνασ τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειασ του θεου

⁹ ωσ δε τινεσ εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθουσ αποστας απ αυτων αφωρισεν τουσ μαθητασ καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντασ τουσ κατοικουντασ την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιουσ τε και ελληνασ

¹¹ δυναμεισ τε ου τασ τυχουσασ εποιει ο θεοσ δια των χειρων παυλου

¹² ωστε και επι τουσ ασθενουντασ επιφερεσθαι απο του χρωτοσ αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσουσ τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων

¹³ επεχειρησαν δε τινεσ απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τουσ εχοντασ τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντεσ ορκιζομεν υμασ τον ιησουν ον ο παυλοσ κηρυσσει

¹⁴ ησαν δε τινεσ υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερωσ επτα οι τουτο ποιουντεσ

¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε

¹⁶ και εφαλλομενοσ επ αυτουσ ο ανθρωποσ εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνουσ και τετραυματισμενουσ εκφυγειν εκ του οικου εκεινου

¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοισ τε και ελλησιν τοισ κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβοσ επι παντασ αυτουσ και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου

¹⁸ πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντεσ τασ πραξεισ αυτων

19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε

20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν

21 ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν

22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν

23 εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου

24 δημητριος γαρ τισ ονοματι αργυροκοπος ποιων ναουσ αργυρουσ αρτεμιδος παρειχето τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην

25 ουσ συναθροισας και τουσ περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν

26 και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι

27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας ιερων αρτεμιδος εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται

28 ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων

29 και επλησθη η πολις ολη της συγχυσεως ωρμησαν

τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ παυλου

30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται

31 τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμφαντεσ προσ αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον

32 αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινουσ ενεκεν συνεληλυθεισαν

33 εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδροσ κατασεισασ την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω

34 επιγνοντεσ δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων

35 καταστειλασ δε ο γραμματεουσ τον οχλον φησιν ανδρεσ εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωποσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν τησ μεγαλησ θεασ αρτεμιδοσ και του διοπετουσ

36 αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν

37 ηγαγετε γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντασ την θεον υμων

38 ει μεν ουν δημητριοσ και οι ουν αυτω τεχνιται εχουσιν προσ τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ

39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται

40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι τησ σημερον μηδενοσ αιτιου υπαρχοντοσ περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον τησ συστροφησ ταυτησ

41 και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιασ

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν

² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα

³ ποιησας τε μηνασ τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας

⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιοσ και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ

⁵ ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι

⁶ ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα

⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου

⁸ ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι

⁹ καθημενος δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ

¹⁰ καταβασ δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν

¹¹ αναβασ δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρι αυγησ ουτως εξηλθεν

¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ

¹³ ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις

την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτοσ πεζευειν

14 ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην

15 κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον

16 εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εις ιεροσολυμα

17 απο δε της μιλητου πεμψασ εις εφεσον μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ

18 ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεισ επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην

19 δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων

20 ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ

21 διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν

22 και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ

23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν

24 αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τονδρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου

25 και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου

26 διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως εγω απο του αιματος παντων

27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου

28 προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος

29 εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου

30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων

31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον

32 και τα νυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν

33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα

34 αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρειασις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται

35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν

36 και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο

37 ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν

αυτον

³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εισ το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντεσ ηλθομεν εισ την κων τη δε εξησ εισ την ροδον κακειθεν εισ παταρα

² και ευροντεσ πλοιον διαπερων εισ φοινικην επιβαντεσ ανηχθημεν

³ αναφανεντεσ δε την κυπρον και καταλιποντεσ αυτην ευωνυμον επλεομεν εισ συριαν και κατηχθημεν εισ τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον

⁴ και ανευροντεσ μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εισ ιερουσαλημ

⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντεσ επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντεσ τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα

⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εισ το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εισ τα ιδια

⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου κατηνησαμεν εισ πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ

⁸ τη δε επαυριον εξελθοντεσ οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντεσ εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω

⁹ τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητευουσαι

¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβωσ

11 και ελθων προς ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων

12 ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εισ ιερουσαλημ

13 απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντεσ και συνθρυπτοντεσ μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εισ ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου

14 μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντεσ το θελημα του κυριου γενεσθω

15 μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εισ ιερουσαλημ

16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντεσ παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη

17 γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι

18 τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι

19 και ασπασαμενοσ αυτουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια τησ διακονιασ αυτου

20 οι δε ακουσαντεσ εδοξαζον τον κυριον ειποντεσ αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντεσ ζηλωται του νομου υπαρχουσιν

21 κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν

22 τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν

ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ

²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων

²⁴ τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος τον νομον φυλασσων

²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτοις ει μη φυλασσεσθαι αυτοις το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν

²⁶ τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εισ το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα

²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον

²⁸ κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων επι τε και ελληνας εισηγαγεν εισ το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον

²⁹ ησαν γαρ εωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εισ το ιερον εισηγαγεν ο παυλος

³⁰ εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλικον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι

³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ

³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτοις οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες

τον παυλον

³³ εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ

³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβων εν τω οχλω μη δυναμενοσ δε γνωναι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εισ την παρεμβολην

³⁵ οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθμουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου

³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθοσ του λαου κραζον αιρε αυτον

³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εισ την παρεμβολην ο παυλοσ λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ

³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εισ την ερημον τουσ τετρακιςχιλιουσ ανδρασ των σικαριων

³⁹ ειπεν δε ο παυλοσ εγω ανθρωποσ μεν ειμι ιουδαιοσ ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προσ τον λαον

⁴⁰ επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλοσ εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της προσ υμασ νυνη απολογιασ

² ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησι

³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιοσ γεγεννημενοσ εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα ακριβειαν

του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον

⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εισ φυλακασ ανδρασ τε και γυναιकाσ

⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενοσ προσ τουσ αδελφουσ εισ δαμασκον επορευομην αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εισ ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν

⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε

⁷ επεσα τε εισ το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προσ με εγω ειμι ιηουσοσ ο ναζωραιοσ ον συ διωκεισ

⁹ οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι

¹⁰ ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριοσ ειπεν προσ με αναστασ πορευου εισ δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι

¹¹ ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο τησ δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εισ δαμασκον

¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων

¹³ ελθων προσ με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλειψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εισ αυτον

¹⁴ ο δε ειπεν ο θεοσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωνα το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου

¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτωσ προσ παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ

16 και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου

17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει

18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου

19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τουσ πιστευοντασ επι σε

20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσωσ τα ιματια των αναιρουντων αυτον

21 και ειπεν προσ με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε

22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην

23 κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα

24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω

25 ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προσ τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιοσ και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν

26 ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν

27 προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι

28 απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και

γεγεννημαι

²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ

³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωναι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εισ αυτουσ

23

¹ ατενισασ δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ

² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα

³ τοτε ο παυλοσ προσ αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι

⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λoidορεισ

⁵ εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ

⁶ γνους δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι

⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ

⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα

9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν

10 πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εισ την παρεμβολην

11 τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εισ ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εισ ρωμην μαρτυρησαι

12 γενομενησ δε ημερασ ποιησαντες τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντεσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον

13 ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτεσ

14 οιτινεσ προσελθοντεσ τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον

15 νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον

16 ακουσασ δε ο υιοσ τησ αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εισ την παρεμβολην απηγειλεν τω παυλω

17 προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτηησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα

τι λαλησαι σοι

19 επιλαβομενος δε της χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεισ απαγγειλαι μοι

20 ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον εισ το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου

21 συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν

22 ο μεν ουν χιλιαρχοσ απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλασ μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ με

23 και προσκαλεσαμενος δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιουσ απο τριτησ ωρασ της νυκτοσ

24 κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντεσ τον παυλον διασωσωσιν προσ φηλικα τον ηγεμονα

25 γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον

26 κλαυδιοσ λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν

27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστασ ουν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν

28 βουλομενος δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον εισ το συνεδριον αυτων

29 ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα

30 μηνυθεισ δε μοι επιβουλησ εισ τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξ αυτησ επεμψα προσ σε

παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα προς αυτον επι σου ερρωσο

³¹ οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα

³² τη δε επαυριον εασαντες τουσ ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην

³³ οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω

³⁴ αναγνουσ δε ο ηγεμων και επερωτησασ εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ

³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου

² κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σησ προνοιασ

³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιασ

⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια

⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ

⁶ οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν

7 8 παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωαιων ημεις κατηγορουμεν αυτου

9 συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν

10 απεκριθη δε ο παυλοσ νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι

11 δυναμενου σου γνωαι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκνησεων εν ιερουσαλημ

12 και ουτε εν τω ιερω ευρον με προσ τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν

13 ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου

14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοισ κατα τον νομον και τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ

15 ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων

16 εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προσ τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ

17 δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ

18 εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι

19 ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με

20 η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου

21 η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων

22 ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ

23 διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω

24 μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ

25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

26 αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω

27 διετιασ δε πληρωθεισ ησ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοιοσ ιουδαιοιοσ ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

1 φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ

2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον

3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπωσ μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντεσ ανελειν αυτον κατα την οδον

4 ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι

5 οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντεσ ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου

6 διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι

7 παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι

8 απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον

9 ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου

10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεις

11 ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι

12 τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση

13 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον

14 ωσ δε πλειουσ ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος

15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην

16 προς ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορουσ

τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματοσ

17 συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενοσ τη εξησ καθισασ επι του βηματοσ εκελευσα αχθηναι τον ανδρα

18 περι ου σταθεντεσ οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω

19 ζητηματα δε τινα περι τησ ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προσ αυτον και περι τινοσ ιησου τεθνηκοτοσ ον εφασκεν ο παυλοσ ζην

20 απορουμενοσ δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλιτο πορευεσθαι εισ ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων

21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εισ την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προσ καισαρα

22 αγριππασ δε προσ τον φηστον εφη εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου

23 τη ουν επαυριον ελθοντοσ του αγριππα και τησ βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και εισελθοντων εισ το ακροατηριον συν τε τοισ χιλιαρχοισ και ανδρασιν τοισ κατ εξοχην ουσιν τησ πολεωσ και κελευσαντοσ του φηστου ηχθη ο παυλοσ

24 και φησιν ο φηστοσ αγριππα βασιλευ και παντεσ οι συμπαροντεσ ημιν ανδρεσ θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθοσ των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοισ και ενθαδε επιβωντεσ μη δειν ζην αυτον μηκετι

25 εγω δε καταλαβομενοσ μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον

26 περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ τησ ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραψαι

27 αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατ αυτου αιτιασ σημαναι

26

1 αγριππασ δε προσ τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα

2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον

3 μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου

4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι

5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιοσ

6 και νυν επ ελπιδι της προσ τουσ πατερασ επαγγελιασ γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενοσ

7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων

8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει

9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

10 ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον

11 και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω πολεισ

12 εν οισ και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ τησ παρα των αρχιερεων

13 ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενουσ

14 παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προσ με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν

15 εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιηουσοσ ον συ διωκεισ

16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι

17 εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εις ουσ εγω σε αποστελλω

18 ανοιξαι οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εις φωσ και τησ εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εις εμε

19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια

20 αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοισ εις πασαν τε την χωραν τησ ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια τησ μετανοιασ εργα πρασσοντασ

21 ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι

22 επικουριασ ουν τυχων τησ παρα του θεου αχρι τησ ημερασ ταυτησ εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτουσ λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ

23 ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ

νεκρων φωσ μελλει καταγγελειν τω λαω και τοις εθνεσιν

²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει

²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι

²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον και παρρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο

²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ

²⁸ ο δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι

²⁹ ο δε παυλοσ ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων

³⁰ και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ

³¹ και αναχωρησαντεσ ελαλουν προσ αλληλουσ λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ

³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ

² επιβαντεσ δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ

³ τη τε ετερα κατηχθημεν εισ σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιουσ τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προσ τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν

⁴ κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ

⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εισ μυρα της λυκιασ

⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εισ την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο

⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλουυντεσ και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια

⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ

¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν

¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ

¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προσ παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιντο καταντησαντεσ εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντεσ της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντεσ ασσον παρελεγοντο την κρητην

¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων

¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου

αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα

16 νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην
μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφης

17 ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το
πλοιον φοβουμενοι τε μη εισ την συρτην εκπεσωσιν
χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο

18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην
εποιουντο

19 και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου
ερριψαμεν

20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι
πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου
λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ

21 πολλησ δε αιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ
ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ
πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ
κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν

22 και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ
ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου

23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου
ειμι ω και λατρευω

24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι
και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα
σου

25 διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ
εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι

26 εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν

27 ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων
ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενοουν οι
ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν

28 και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε
διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ
δεκαπεντε

²⁹ φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντεσ αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι

³⁰ των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εισ την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν

³¹ ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοισ στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε

³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν

³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντεσ ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι

³⁴ διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προσ της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται

³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθιειν

³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντεσ και αυτοι προσελαβοντο τροφησ

³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσiai εβδομηκοντα εξ

³⁸ κορεσθεντεσ δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εισ την θαλασσαν

³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εισ ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον

⁴⁰ και τασ αγκυρασ περιελοντεσ ειων εισ την θαλασσαν αμα ανεντεσ τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντεσ τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εισ τον αιγιαλον

⁴¹ περιπεσοντεσ δε εισ τοπον διθαλασσον επωκειλαν

την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασφαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων

⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη

⁴³ ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι

⁴⁴ και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται

² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος

³ συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης διεξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου

⁴ ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν

⁵ ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον

⁶ οι δε προσεδωκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι

7 εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν

8 εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προσ ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθειστας χειρας αυτω ιασατο αυτον

9 τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθενειας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο

10 οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοισ επεθεντο τα προσ την χρειαν

11 μετα δε τρεις μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις

12 και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις

13 οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεριοι ηλθομεν εις ποτιολουσ

14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν

15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος

16 οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιουσ τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επιτραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη

17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προσ αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις

δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων

18 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι

19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι

20 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι

21 οι δε προσ αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον

22 αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται

23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προσ αυτον εις την ξενιαν πλειονες οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας

24 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν

25 ασυμφωνοι δε οντες προσ αλληλους απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προσ τουσ πατερασ ημων

26 λεγον πορευθητι προσ τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ

²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσσονται

²⁹ και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν

³⁰ εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ εισπορευομενουσ προς αυτον

³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιασ ακωλυτωσ

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e